

Nuorttanaste
maksa loyta
kruvna jakko
dagast, blað-
de dinggu-
juvvu juokke
poasttarappe
lutte.

Nuorttanaste
olgusboatta
guovte gaerde
manost —
dam 15ad ja
dam 30ad
bæive juokke
manost.

Nuorttanaste

Bajasrakadus- ja čuvggitusbladde samidi.

»Gæða mon boadam farga«

»Leket maidai digis garvvasak.«

No. 10.

30ad Mai 1904.

|| Gad jakkodak.

Hærра gæinok

læk imašlaš gæinok. Okta duodalas muittalus.

(Lasse 8ad nummari.)

Vadnas siste bajedi ueca nieidas su smava giedžaides alme vuostai ja čuorvoi: »Rakis Ibmelam, rakis Ibmelam, doalvo mu aks lusa fast, don diedak, atte son vuordda mu, ja don diedak maidai, atte son balost læ mu diti, go mon im læk sidi boattam. Væked mu dal, rakis Hærра Ibmel!« ja buok majemussi laseti son: »Ja sadde Jakoba sidi.« Dam majemus dajatusa læi boares Martha nuft dayja adnam loapatussan su rokkadusaisast, atte manna læi maidai dasa harjanam ja ani dam alo go songe rokkadalai. Fasten ja fasten gaerdoi son su rokkadusast, dassačigo vaibasuotta ja nager dapai su ēalmid, ja son odi dobbe dam ueca hæjos vadnasest, mi daina stuora famolaš baroin bajeduvvui bajas ja vuolas dego monigarra. Go son fasten goccaí læi juo čuvggis bæivve ja bæivaš baiti nuft lieggaset; mutto son i oaidnam gostege aerago dam mađohes stuora abe, ja nælgge alggi hirbuadet su givsedet. I orrom oidnumen vække ige gagjujubme gostege dam uccekaži. Mutto son læi barjanain Martha ako særest buok dingaiguim mannat Ibmel lusa, ja maidai dal dagai son dam sæmra. Son bajedi ēalmides alme vuostai ja rokkadalai fast ja fast; mutto juokke rokkadusä loapast botte dak sanek: »Ja sadde farga Jakoba ruoktot.«

Go son dam lakai læi rokkadal, oazžo son oaidnet dobbe gukken juoga mi vielgga mæra alde. Ja vai-

ko læi dat hui uece, almaken son dam ēalmest i luottam, ja mæde æmbo son dam ala gœčai, dađe stuorebun oroi dat su mielast ūaddamen. Manna algi dasto jurdašet, atte dat daidda læt maidai okta vanas, daidda akko læt dobbe sugadæme ja occamen su. Dai jurddagi bokte algi doaivvo čuovggat su smava muođoin; ja æmbo ja æmbo gavkai son dam vilggis dinga vuostai, mi dal jottelet oroi stuorromen. Son oroi maidai oaidnemen juoga, mi cægga bajas gasko dam dinga. »Dat fertte læt akko.« jurdaši son, »gutte čuožžo go læ mu occamen.« Dal oaidna son vel čielggasæbbo. Muttomak fertijek læt akko mielde; dastgo son oaidna dal 3 olbmu čuožžomen gasko dam čuvggis dinga, mi stuoroi æmbo ja æmbo. I læm ūat gukka dam rajest, ouddalgo oaidna, atte dat i læk vanas ige akko, mutto okta stuora skippa, man sivlid son ke jakkam akkon. De fast doaivvo nogai, ja stuora gadnjalaq golggagotte ođđasist, vaiko ēalmek legje dego navllijuuvvum dam stuora čabba skippi, mi dal æmbo ja æmbo lakkani. Vimak bodi skippa hui lakkas su, ja okta vanas luitujuvvui mæra ala ja bodi suga su vuostai. De bajedi son fasten su giedžaides alme vuostai ja celki: »Gittos, rakis Ibmel; mutto don ik darbaš valddet nuft stuora skippa mu suvddem diti aks lusa, sadde farga Jakoba ruoktot, amen!« Go son lai amen cælkam, bajedi okta amas olmai su ovta æra vadnasi, ja su ueca vadnasa čadne si stavnai ja feste majest, go si macce skippa lusa. Son dasto bajeduvvui skippi, ja su vanas maidai gessujuvvui bajas. Buokak skipast čužžu ja gavkke dam ueca nieidača ala, ja manga gačaldaga dakkujuvvujegje

sudnji, gi son læi, ja gost su sida læi. Daidi gačaldagaidi mati son dušše vastedet, atte son læi Martha-ako nieidda, gutte čievrrastobost assa. Mutto son i ūaddam gukka čuožžot dæka alde, ouddalgo kaptœin rakilažat su valdi kahytta sisä, gost son oazžoi buore borramuša. Maņnel son dasto darkkelet jærai sust, gost son læi erit, ja moft dat matti læm, atte abe ala læi joavddam okto daina bas vadnasin. Go uece Jakobina læi boarad, bijai son su smava giedžaides okti ja giti Ibmela borramuša oudast. Son dalle maidai loapati dai dovdos saniguim: »Ja sadde Jakoba farga si- di.«

Dam mana gœvatus oroi imašlaš kaptœina mielast, ja go son gulai loappasanid mana rokkadusast ūaddai son ain æmbo ibmaši ja dieva jurddagin. Jakobina fertti fast ođđasist muittalet buok su sidas birra, ja erinoamašet fertti son cælkket, manditi son rokkadussas dai saniguim loapati: »Ja sadde farga Jakoba sidi.« Dasa mati uecekaš dušše dam cælkket, atte Martha-akko alelassi lavvi nuft rokkadallat, ja atte son læi sust oappam dam.

Maņnelgo kaptœina læi gullam nieida muittalusa, manai son jottelet dæka ala ja komanderi kursa nubbastutte ja goččoi styrmanne mannat ja varddadet lovsavadnasid, vai si lovsa ožžuk skippi. Dat kaptœina vuordekættes komanderim skippa bigjat mærradusbiske kursast erit imaštatti skippa-olbmaid, muttomak vel arvvaladde, atte kaptœinast daidda oavvfe feillet, son orro odne læme artek; mutto i oktage arvvam sust jærat maidege.

Kaptœina orodi aenä vuollen kakyttast uece Jakobina lutte, ja moad-

de dimo manjelgo skippa kursa læi nubbastuttam oaidnegotte si gadde ja farga boði maidai lovska skippi. Skippaolbmak, guðek gukka legje oudušam kaptæina gævatusa, sadde ain æmbo ibmaši go gulle, atte skippa galgai lovsijuvvut dam čievrragoppe sisa mi læ dobbe bavti gaskast duon engelas gaddest, vaiko si legje manuamen Hollandi.

Bieggla læi vuogas, ja farga cog-gali skippa su njunjis dam gukkes njarggagæe birra ja ankor luiti aito dam ucca bivddohaman buota, gost dat dallanaga birastattujuvvui smava bivddovadnasin, mai siste legje sikke nissonak ja olbmak, gæina buokain læi dušše dat okta gačaldak: »Lepetgo di oaidnam ovta ucca vadnasa rievddamen?« Ja dasa vasteduvvui, atte si legje gagjum vadnasa ja ovta mana. Go si dam gulle, de šadde si buokak illo, ja ovta vadnasesest oidnui okta boares nisson, gæn muoðok morraša ja gillamuša mærkai gudde, son giedžaides bajedi alme vuostai, ja son celki alladet: »Gittos rakis Ibmel, mon dam burist dittein, atte don gullek mu, sadde Jakoba sidi, amen!« Væhaš manjelaš bodi kaptæin dæka ala, son laidi ucca Jakobinača, ja dat vaimolikkatatte oaidnet, go manna su rakis akos fuobmai, gæn muoðok orro dego čuonjardæne ilost. I oktage ož-žom lobe skippa ala boattet ærago boares Martha, gutte dal nieidača valdi giettagavvasis ja celki: »Gittos, Jesus, du namni valddim mon su, gitto dudnji Jesus!« Dasto doppi son kaptæina giedja ja giti su vaimolažat, stuora gadnjalak golge ako nierai mielde vuolas, go son kaptæina giedast doalai. Mon dittem, atte son galgai boattet, celki akko; dastgo Ibmel læ addam mudnji su, ja son alelassi gulla mu rokkadusaid. Ædnak gitto kaptæin du vaive oudast, ja git-tujuvvum lekus Ibmel.«

Si legje kahyttast, go akko nuft gittaladdai, ja dal aigoi son vuolgett nieidaines, mutto i orrom čajetæme, att kaptæin vela læi gærggos æranet. Son celki akkoi: »Don oažok mannat side, gal moai Jakobinai botte ovta dimo gæčest. Dat i læm gal gæpas Marthai ige Jakobinai; mutto kaptæina i nubbastuttam su arvalusas, ja akko fertti vuolgett su stopposes kaffagievne vuossat, dassačigo kaptæin ja ucca Jakobinaš gaddai boatte-

ba. Æva soai gukka vuorddetame, farga čokkajegje buok golmas kaffabævde birra. Bævde alde læi vilggis line ja dat šælggaden pussijuvvum kaffagievne. Go si legje kafhe jukkam bijai akko okti giedžaides, kaptæina dam sæmma dagai; dastgo maidai son læi oappam dovddat ja rakistet dam Ibmela, gutte læi Martha ja Jakobina Ibmel, ja go si legje borram, gitti sikke Martha ja Jakobina Ibmela jidnuset borramuša ou-dast, nuftgo maidai dam imašlaš gagjujume oudast, ja goabbašagak loapa-tæiga dai saniguim: »Sadde farga Jakoba sidi!«

Go soai læiga cækksam ainen, čuoželi kaptæin bajas, manai ako lusa ja valdi su čebat birra ja celki gadnjaliguim: »Ædne, ædne, mon læm du Jakob, satakgo don mudnji andagassi addet. Boares Martha čalmek devddujuvvujegje gadnjalin ja dæddedunes dam fast gavdnujuv-vum barne vaimos vuostai, bajedi son čalmides alme vuostai ja celki: »Gittos, rakis Ibmel, gittos rakis Ibmel. Mon dittim, atte don mu rokkadusaid gulak.«

Go dat stuoremus vaimolikadusat legje bagjel mannam, fertti bardne muittalet, moft son su vardnotes-vuodas siste, manjel go son læi gargedam, bedi inuttom engelas skippi, mast kaptæina læi okta duotta kristalaš. Dat kaptæina sarnodi suina dav-ja su sielo bestujume birra, ja daggo bokte boði son su varnotesvuodas dovddat, ja oapai maidai dovddat Jesus Kristusa, suddolažai bæste, ja dal jaki son, atte buok su suddok legje erit sikkujuvvum Jesus divras soavat-tusa varast. Dat sæmma kaptæina, gutte jes læi dam skippa æigad, ani ačalaš morraša su oudast. Son væketi su styrmanskuvllai boattet ja eksanien oažžot, dastmanjel oažoi son su ou-diš kaptæina skippa fievrredet, ja moadde jagest læi sust daggar likko mielde, atte son osti aldsesis skippa, ja dat læi dat, mi dal havnas vœllai.

Buok dak læi galle stuora ja i-lolæs ašse; mutto sust legje maidai ælema stuivan bœlek, maid birra son mati muittalet. Dallanaga go son styrmannen læi šaddam, naittali son su ou-diš kaptæin nieidain, gutte læi su divrrasæmus davver ædnam alde. Guokte jage eliga soai likko-lažat ovlast, ja soai læiga ožžom ov-

ta ucca nieidaša.

Mutto de mærreduvvui, atte kaptæin Jakob galggai gukkes reiso vuolgett, ja sæmna aige su akka gal-gai jottet Engelandi ja andagassi bivddet su boadnjas suddoid Martha akost. Mutto Ibmela goeinok æi læm sin gæinok; dastgo dat skippa, man mielde nisson oktan manaines vulgi, i joavddam mærradus baikkai, dat duššai matke ala buok olbmuiguim. Son čieroi gæčos aige, go son dam muittali. Ja ucca Jakobinaš čokkai ja gavkai su ala; dastgo son i mattam ibmerdet buok dam imašlaža, mi læi dappatuvvam.

Boares Martha i vaibbam gullat ige læm mikkege nuft ucca dingašid, atte akko dam i sittam dietet; erinoamašet dagai dat su vaibmoi baha, go son gulai su muittalæme akas ja manas birra, guðek galgaiga su lusa boattet, mutto gavnaiga sudno havdes-sga dai maraidæje baroi vuolde. Akko algi jæradet, guðek aige dat læi, ja mi dam skippast lei namman, ja go Jakob muittali aige ja atte skippa naumma læi »Merry«, de muittai son dallanaga duon hirbmos stoarbma-bæi-ve, go Ibmel sudnji nece Jakobinaša gutte læi bajasšaddam dego bæivaš-suonjar dam gukkes aigest, go son vuorddam læi su lappum barnes.

Dal fertti maidai Marthage muittalet, moft suinage læi læmaš daina jagin; mutto erinoamašet bijai son dæddo dam ala, maid Ibmel læi su buorrevuðastes dakkam su vuostai dai ollo jagi čada su ovtaskesvuðast.

»Don læk nabbo dalle valddam ucca Jakobinaš ječad mannam, ja mon læm dam lakai šaddam gagjot mu ječčam oabba?«

»Læm galle, Hærra gæinok læk imašlažak,« celki Martha.

»Æbago læk ællemen Jakobina ače ja ædne?« jørrali Jakob.

»Im jake mon, atte læba ælle-men,« vastedi Martha. Dast manjel muittali son dam stoarbma-bæive birra, go skippa forlsi. Son muittali maidai, atte dam skippa namna læi „Merry,“ ja atte okta nisson ja manna buktujuvvui gaddai. Jakob dark-kelet buok dam guldali, ja su čalmek orro alelassi ucca nieidaša ala.

»Mast dieðak don, atte su namna læi Jakobina,« jørrali Jakob.

Mon dast galle im dieðe maide-

ge; mutto go mon legjim vuorddemen du, de saddi Hærra dam nieidaša mudnji du sagjai, ja damditi navdem mon su Jakobinan; mutto gal sust viissa okti læ lœmaš æra namma; dastgo dai biktasi alde, mak su bagjelest legje dallego son gagjujuvvui, ēužžuk muttom nammabogstavak. Mon læm buok daid vurkkim bombasam, daina jurddagin, atte jos goassege gačaldak šaddaši nieida manjai, dasto dat biktasak mattašegje dovdmoerkkan læt.«

»Čajet mudnji daid biktasid, edne,« celki son; ja Martha viežai bombastes ovta gurpe buttes manna-biktasid.

Bardne daid visudet čadgæčai, ja go son oini nammamærkaid itte-gotte stuora gadnjalaš su ēalmin, ja son gačai dam uccekaža lusa, bajedi su giettagavaides ala, dedi su su vaimos vuostai ja celki: »Margarit, mu manna, dast læ du ače, Ibmeli gitto ja maidnom!«

Dat fuomašæbme læi stuoreb go buok ærak. Aei oktage dam golbmas-s riekta dam mattam arvvedet. Mutto boares Martha celki: »Boatte, ja sogjalattop mi čibbidaimek, ja git-top mi Ibmela; dastgo Hærra addi, Hærra valdi, ja Hærra namma lekus inaidnujuvvum.«

Si dast čibbidæsek ala manne buok golmas ja gitte Hærra su imas-laš ja armolaš stivrrijume oudast.

»Mu gæinok aei læk din gæinok,« cækka Hærra, ja dam duotta-vuoda mi dam muittalusastge oaidnep ollaset nannijuuvumen.

Suddost læk 5 suorma
cækka okta arabialaš sadnevajas. 2 suorma bigja dat su oaffares ēalmi ala ja cækka: Ale gæča Ibmel bak-kom ala allege du dagok fasteuvoða ala, nubbe 2 suorma bigja dat su oaffares beljidi ja cækka: Lœge bæljetæbme Ibmel ravvagid oudast ja maidai du lagamužaidak čierrom jie-na oudast. Dam 5ad suorma bigja son suddolaža njalme ala ja cækka: Ale vuostai-bija go suddolažak du fillejek, mutto ēuovo mielde gululas-vuodain.

Ai læk buokak ovtalaganak.

Okta pappa final okti muttom bakara lutte, gutte dovdasti ječas kris-

talažžan, mutto i aiggom sisamannat guðege girkkosærvvai. Son muittali pappi, atte muttom sardnedægje beti su ja son læi dal buok jako massam sarnedegji ala. Pappa vastedi dasa, atte okta su ustebin læi dam sæmma fuomašam muttom bakara birra, gutte varas laibe sagjai vuydi boares laibid, ja songe læ dal buok jako massam bakaridi. »Mutto æi buok bakarak læk ovtalaganak,« vastedi olmai. »Ei buok papakge,« celki pappa. Damditi i læk dust mikkege bæsatallamid i dal ige duomo bæive.«

Dussego 10 vaikkeba vela 20 markege kristalaš maksa?

Dokko sulli goitog sævva dat færran, mi læ dappatuvvam muttom aige dast ouddal Wuoyddaguoiast, gost læ ollo »kristalažak « Færran læ daggaraš:

Muttom — vissage skalkkavuo-dain — læi dagjam: »Jos dam olb-mast rakkaduvvu kristalaš, de mon mävsam 10 marke, ja dam nubbest — bakkodi son — »20 marke.« Dam loppadusa læi muttom guldalægje bigjam darkkelet muttoi. Ja go mæerre-aigge, mi læi okta jakke, læi gollan jorggalusa boddo rajest, de bodi son, gutte loppadusa læi darkkelet muttosis bigjam ja gaibbedi loppedægjest dam 10 marke, »dastgo — naggi son — »dast læ boattain kristalaš.«

Loppedægje læi gukka biettalam addemest maidege, mutto go gaibbedægje i mainage lagin luoppam gaibbadusastes, fertti loppedægje mæjemusta rafhe ditu addet dam loppeduuvvum 10*) marke, i daddege gaibbedægjai, mutto diettalassi dasa, gutte dast vaive læi oaidnam, namalassi sardneolbmai, gutte stuorra gittovaš-vuodain læige ruða vuostaivalddam. Nubbe fuono rieppo i læk vissasi vela olles, go jo loppedægje i læk darbašam dast vela maidege makset.

*) Sardneolmai læ gullo goitog arkalmastam makse riebo ja vuoledam mävso gidda 5 marke ragjai.

- A. »Moft orro du mielast min oðða pappa læme?«
B. Mu mielast orro son galle læme buore, dn̄sse dat, atte son i galgaši nuft alladet sardnedet, mannam sodnabæive bovti son mu gyvute gaerde girkost.

Gukken ja lakka.

Girje Unjargast „Nuorttanastai.“

Daggo bokte bivdam monge vœhaš saje moade linjai min ueca blaðači, josjoge æi læk manga broeva sisaboattam Unjargast.

Vuost ouddemusta savam mon likko ja buristsivdnadusa buok »Nuorttanaste« lokkidi, maidai sigjidi, guðek gæčastam boddoi viššek blæðe gitti valddet, maidai sudnji, gutte læ dam doaimatægje, prentijægje ja olgusadde. Buristsivdneduvvum lekus dat barggo, ja Hærra addaši ain sudnji likko ja dærvasyuoða dam sagjai, maid son dam min blaðaš ditu golata ja ajet su bargo. Maidai sigjidi savap mi dam sæmma, guðek adnek dam vaive, atte viššek čallet vœhaš mastge »Nuorttanastai« ja jorggalet darogielast suotesen daidi, guðek æi adde darogiela. Læk muttomak, gæid mon dast aigom namatet. —

Henrik A. Henriksen Layvonjargast! Gittosa saddem mon daggo bokte dudnji du gærgades jurddagid ja lašmades gieðaidak ouddast Hærra addaši ain ænbo jierme ja visesvuoda du bargoidak siste. Læ vela nubbe olmai:

Samuel A. Samuelsen Raddouvonast, son læ maidai davja čalestan oalle buore bittaid, ouddamœrka ditu »Okta likkolaš sida« j. n. v. Son læ jottam dabbe min Varjak riddost, ja mi mattep sudnji addet buore karaktera, go mi jurdašep su gævatusa ala. Dam gæsse 1902 læimek mi aspirantan Nyborgast, bæssam ditu korporalskuvlai Čaccesullui. Dobbe læi maidai okta gandda Unjargi gullevaš, mutto gukken erit sidast. Son læi vajaldattam ruða valddemest faro dam doaivost, atte farga son bæssa ruoktot. Mutto son šaddai agjanet gukka, ja go i læm sust borramuš farost, de son diettalassi nælggogoði. Dobbe gavnai son ovta amas mield-aspiranta, gutte addi sudnji borrat, dego lifci son læmaš su viellja, læi gal vissa væketet su ruðainge, jos lifci olmai sittam.

Mu savaldak læ, atte Hærra addaši sudnji ain likko, jierme ja visesvuoda su oapatus bivides siste. Eri-

noamašet ravvim du Samuelsen, mu ustebam. Alle vajaldatte du bæstad du mailme gilvotusa beividat siste; dastgo mailme illo ja havskudak matta gæsset nuorra olbma vainio mailbmai. Jurdaš du sivnedægjad ala du nuoravuða beividak siste, ouddalgo dak bahas bæivek bottet ja jagik, maid diti šaddak cælkket, i must læk hallo daidi. »Nuorttanaste« miedbarggek ja doallek, mu divras kristalaš vieljaidam! Ibmel arbmo rafhe ja rakisuotta lekus dinguim din ællembeividadek siste. Dam bæstamek divras buristsivneduvvum namast rakis vieljačidam im vajaldatte mon din mu rokkadusaidam siste. Rakisuoudast must bagjan dat illo, atte muiet ja rokkadallat sin oudast, guðek celkek: »Vieljačam, muite mu du rokkadusaidad siste!«

Rakis vieljačidam, lekop gocmen alelassi ja rokkadallamen, vuoi barggop læt rokkadallamen rakis vieljačidam, vai bæstamek gavnaši min gocmen, go son boatta, vai mi boessap irganeček čuoyvot dam arnalaš hægja sali doallat ugalaš aigga hæjaid.

Čallujuvvum ja sisasaddijuvvum

Næssebyest

M. Iversen.

Okta samegiel avisá

algga vuostas juli dam gæse oddasist olgusboattet. Čajatusnummaar sadjejuvu dam »Nuorttanaste« nummar miede buok »Nuorttanaste« doalledi. Nuftgo di oaidnebetei loe dam odda blaðe namua Sagai Muittalægje».

Dam blaðe čalle [redaktør] ja olgusadde læ oappatægje A. Larsen Kvalsundast, lakka Hammerfest gavpuga. Larsen læ jes same nalest, ja sust læ gukka lëmaš hallo juoida avkken barggat samedi. Min jakko læ damditi, atte su blaðde, »Sagai Muittalægje« šadda samin sikke duoddarin ja mærragadin vuostaivalduvvut iloin.

Dayja læk samek migjidi cælkam: Igo soavaši »Nuorttanaste« olgusaddet ovta gærde vakkost?« Mi lœp dasa ferttim vastedet, atte mi dam œp satte; dastgo olgusaddest lækollo æra dakkamusak. Mutto dal heivve burist doallat goabbašagai sikke »Nuorttanaste« ja Sagai Muit-

talægje», dalle oažžo olmuš ovta blaðe juokke vakkost. »Sagai Muittalægje maksa 60 øra jakkebælest. Mana dal dallanaga poastarappe lusa ja dingo, de don oažok vuostas nummar rajest!

„Sagai Muittalægje“ boatta olgus Sigerfjorast Vesteraalast vuostas juli rajest guovte gærde juokke manost ja maksa jakkodagast 1 kruvna ja 20 øra, jakkebælest 60 øra.

„Sagai Muittalægje“ muittala alo odđa sagaid ja dappatusaid birra sikke olgoednamest ja min ječademek ædnamest. Jos don halledak visudet gullat soaðe birra, de doala dam blaðe.

„Sagai Muittalægje“ muittala maida stuoradigge birra, bivdo ja buok dingai birra, mi læ avkalaš ja hayske diettet. Juokke sabmelaš berre doallat dam blaðe.

„Sagai Muittalægje“ redaktora læ skuvllaolmai A. Larsen Kvalsund. Bladde matta dinggujuvvut juokke poastarappe bokte, ja maidai „Sagai Muittalægje“ doaimatusast Sigerfjord, Vesteraalen.

Dingo „Sagai Muittalægje“.

Doala „Sagai Muittalægje“.

Balvvalusa givvesvuotta.

Buolmagest læk viššal čallet »Nuorttanastai« bittaid; mutto mannanalve dappatusa birra æi oidnu oge Čallemen, namalassi dam, mi dappatuval Buolmak girkost vuostas advent-sodnabæive. Manne son dam bihra æi læk čallam? Vissa damditi go dat mænno læ nuft vanhurskes ja dakkujuvvui Ibmel gudnen ja bodi vanhurskes angervuðast Ibmel bælest Mutto go juo »Nuorttanastai« ollo ærage muittaluvvu, oažžo dat dasto damge bitta valddet, vai jos Tromsa bismage lokka »Nuorttanaste«, de oažžo son oaidnet maggar oskaldes barggek su vinegardest læk.

Vuostas adventsodnabæive loei ibmelbalvvalus Buolmak girkost. Pappa læ sardnedæme sardnestuolost. Okta nissos algi čirodet gaskan sardnedæme ja šaddai masa likkatussi, nuft atte son jiednadešgoði vœhaš ja lattedi navt: »Jai, jai, jai!« Mutto nissos læ čokkamen lattest stuoloi gaskast. I son čuožželam, ige læm su jiedna allag. De bodi girkkobalvvalægje dam stuolo gæččai, gost nis-

son læi, ja gissali. Ja girkkobalvvalægje valdi su gidda ja gesi su latte miede vægald olgus fæskari ja lokkadi girkko uvsu, nuft atte nisson i bæssam girkkoi ouddalgo pappa sardne læi loapatam. Nisson vel jes muittali, atte girkkobalvvalægje aigoi olgus doalvvot su fæskarest, mutto i nagadam, ja vela gaikodi bæskage. Nisson læi dam bæive altarguosse, ja go son manai altari čibides ala, de vela dobbegi dat tempelfakta lakkostalai nisson oalge, amas makkas nisson aledet su jienas.

Daggaraš mænno læ Ibmel tempelest, maid Hærra læ goattenes valljim, gost son adda ječas gavdnjuvvut su gaskaomides bokte. Lægo dat riftes ja vanhurskes mænnodus, atte Ibmel viesso dam lakkai galgga čorggijuuvvut, vaiko vela vækkavaldinge mænnoduvvusi, nuft atte dat sæmma ammat givesvuotta læ almus goavveyvuotta ovta æppevægje nisson vuostai, gutte buok aigi i læk čielgas oaivest. Dat sæmma nisson oažoi bakčas dam girkkoællemest, Son læ lakkii čiegħaqet morranam. Muttomin son šadda nuft lossa morraši, atte vela jierbmege sækana.

— g.

Soatte.

Japan læ dama mænemus aigin tapim obba fastet. Okta su stuoremus soatteskippam joavdai mierkast lassa ala ja daggo bokte duššaduvvui. Nubbe soatteskippa dæivai mannat muttom mina ala, ja dat dam gæčel duššai. Lakka duhat olbmū manne dam guovte skippa farost. Maidai gaddesoadest i læk Japan vuoittam daina mæreb aigin. Moraš galgga damditi læt stuores Japanest; mutto Ruosša diettelassi illoda.

Nølggehætte

galgga læt Davve-Koreast. Dak ruosalas kosakkarak adnek vœkkavalda-lašvuða bonti vuostai, go si biebmo aldsesçek skappujek. Damditi šaddek assek hoede gillat.

Aalesundi

læ Amerikast boattam bagjel 250,000 kr. mak galggek jukkujuvvut daidi, guðek dam mænemus stuora buollema gæčel šadde viste ja biktasitaga.

»Nuorttanaste« prentejægje, čalle ja oglusade læ G. F. Lund, Sigerfjord Vesteraalen